

[Bjerre.]

Overenskomsten mellem Hjemmeværnsforeningerne og Forsvarsministeriet staar der i § 6, at Skydeøvelser kun maa foregaa paa Baner, der er godkendt af Justitsministeriet. Jeg regner med, at de Baner, der maatte være godkendt af Politiet, paa Justitsministerens Vegne, om jeg saa maa sige, ogsaa kan anvendes.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Malchau: Det drejer sig her først og fremmest om en Bemyndigelseslov for Justitsministeren, og derfor afhænger Lovens Værdi ogsaa af, hvordan den bliver praktiseret. Krigstilstanden og Besættelsen medførte jo bl. a. Loven af 10. Maj 1940 med de af Forholdene dikterede skærpede Bestemmelser om Handel med samt Tilvirkning og Besiddelse af Vaaben, hvilken Lov saaledes afløste Vaabenloven af 28. April 1934. Nu vender vi ogsaa paa dette Omraade som paa en Række andre Omraader tilbage til en Ordning, der i hvert Tilfælde i det væsentligste svarer til den, vi havde før Krigen.

Som det er nævnt, og som det fremgaar af § 1, Stk. 2, er bl. a. glatløbende Haggeværer og Salongeværer samt Ammunition hertil ligesom i 1934-Loven undtaget fra Lovens Bestemmelser, og som noget nyt er indført, at ogsaa riffede Salongeværer er undtaget derfra.

Spørger man, hvorvidt en Lov som denne er berettiget eller ej, og om det eventuelt er for stort et Indgreb i den enkeltes personlige Frihed, der gøres med saadanne Bestemmelser, mener jeg, at et saadant Spørgsmaal er let at tage Stilling til, og at Svaret kun kan blive eet, nemlig, at det er baade forsvarligt og nødvendigt for Myndighederne, ogsaa under normale Forhold, at have et vist Indseende og en vis Kontrol med, hvem der forskaffer sig, besidder og bærer Vaaben af den Art, som omhandles i Lovforslaget. Derom kan der efter min Opfattelse ingen Tvivl være.

Der gives visse Undtagelser fra Lovens Bestemmelser, for saa vidt angaar Skytteforeninger under De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger med Hensyn til Øvelsesvaaben og Ammunition dertil og ligeledes for Hjemmeværnsforeninger. For de sidstes Vedkommende sker det i Henhold til Overenskomsten af 31. Maj 1946 mellem Krigsministeriet og Danske Hjemmeværnsforeningers Landsforbund.

Der er fra visse Sider ytret Betænkelighed ved denne Ordning med Hjemme-

værnsforeningerne. Jeg maa dertil sige, at jeg for mit Vedkommende ikke er saa bange for denne Dispensation fra Lovens Bestemmelser. Jeg anerkender Hjemmeværnsforeningernes Betydning og den Forsvarsvilje, som disse Foreningers Medlemmer lægger for Dagen; men naar dette er sagt, vil jeg ogsaa gerne have Lov til at understrege, at Hjemmeværnsforeningsordningerne maa betragtes som en midlertidig Foranstaltning, et Overgangsstadium, der formentlig vil blive bragt til Ophør engang, idet jeg regner med, at Hjemmeværnet, dersom et saadant skal eksistere eller vedblive at bestaa, ved en ny Lov om Hærens Ordning maa blive et Led i vort Forsvar. Derved vil det automatisk faa Forholdet ordnet paa rent militært Grundlag.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse her i det høje Ting.

Lannung: I Betragtning af den knappe Tid og den meget forcerede Behandling af Sagerne i disse Dage skal jeg i Hovedsagen henholde mig til vor Ordførers Bemærkninger i det andet høje Ting, hvor Sagen jo har været behandlet længe og udførligt.

Vi er tilfredse med, at Lovén er optaget til Revision; det er alt andet end for tidligt, det kunde og burde vel i og for sig være sket for længst. Men vi er paa den anden Side ikke tilfredse med Resultatet. Vi finder navnlig Anledning til at understrege, at det efter vor Opfattelse er et urimeligt Brud paa det, der i øvrigt og med Rette er Lovens Linie, at enhver 18-aarig ung Mand eller Kvinde med Hjemmel i § 9, Stk. 1, via Medlemsskab i en Hjemmeværnsforening praktisk talt uden videre faar Ret til at besidde Kampvaaben. Da det ikke har været muligt at opnaa en Ændring i det andet høje Ting paa dette Punkt og vi efter de faldne Udtalelser maa skønne, at det heller ikke vil være muligt her, vil vi for vort Vedkommende, ihvorvel vi er enige i det væsentlige i Loven i øvrigt, undlade at medvirke til dens Vedtagelse. Vi kan dog ikke undlade ligesom det ærede Medlem Hr. Bjerre at henstille, at alle rette vedkommende medvirker til, at denne Lovgivnings Regler til Forhindring af uautoriseret Vaabenbesiddelse i øvrigt nu strikter overholdes i alle Parter og det danske Samfunds meget vitale Interesse.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Jeg beklager naturligvis, at